

## Fulguire

Bragagiu

---

Ninsoare, ninsoare de Lună  
Cu stelele mici argintate  
În palmele mele adună  
Poveștile viselor toate.

Pornind lucitoare troiene  
Din drepte-n uzoare crescute  
Că-mi par ornamente elene  
Doar că-n negativ prefăcute.

Ci nu-s elemente de artă  
Trufașe ce-ar vrea să mă-ncline  
Ca eu cerșetor lângă poartă  
Pomană s-o cer pentru mâine,

Sunt numai ca puful de îngeri  
Căzut din înaltul de zboruri  
Ce în oboseli de înfrângeri  
Mi-aduseră buchii de doruri.

Ceresc înțesute cu raze  
Tot iar infinit de frumoase  
Și fără o umbră de fraze  
Deștepte ori că vanitoase.

Tăcute și gingașe-n palmă  
Nespuse ca dintr-o visare  
Cum tainicul glas de pe mal mă  
Îndeamnă să vin de pe mare.

Iar eu nu-s în stare-a răspunde  
Că nu pot să-l văd de pleoape  
Și stau legănându-mă-n unde  
Retras mai departe pe ape.

În palme îmi cad stele-n stele  
Și mă pustiește prin fire  
C-așa îmbiat înspre ele  
Le vreau de-acum în amintire.

Dar proaspătul lor nu admite  
Să fie clasate și-alese  
Ca versuri atât de iubite

Pe veci însă neînțelese.  
Victor Bragagiu